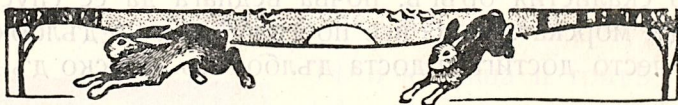

За да не се удави, горкото пиленце, ще не ще, почва да разперва крилца, почва бързо да шава съ крачка... и по този начинъ още съвсѣмъ мѣничко се научава прѣкрасно да хвърка, да плава и да се гмурка подъ водата.

ЗАЙЧЕТО ВЪ КАПАНА.

Хваналъ се заю-баю въ единъ капанъ и почналъ да плаче: „Ахъ горкиятъ азъ, какъ ще се избавя! Какво ще стане съ менъ!“ ...

Ето минава край него кумчо-вълчо и на зая хортува:

— Глупаво зайче, защо си се хванало по срѣдъ бѣлъ день въ капана?... Вижъ, да е нощемъ, друга е работата... За въ бждаще, бжди миличко, по прѣдпазливо!...

Ето слѣдъ малко прѣлетяла враната, видѣла зайчето, па и тя му заговорила:

— Ехъ, ти кжсичко! А кждѣ ти сж били очитѣ?... Глупакъ, та че и тамъ ли намѣри да минешъ, дѣто билъ заложенъ капанъ... Учи се сега на умъ и разумъ...

Прѣхвъркнали и малкитѣ врабчета и захортували:

— Ахъ, какъ се измжчва горкото зайче! Бре, хей, глупчо, шомъ видѣ, че нѣщо се чернѣе въ земята, не можа ли да го заобиколишъ още отдалече!...